

निद्राति स्नाति भुङ्क्ते चलति कचभरे शोषयत्यन्तरास्ते
 दीव्यत्यन्तैर्न चायं गदितुमवसरो भूय आयाहि याहि ।
 इत्युद्धृष्टैः प्रभूणामसकृदधिकृतैर्वारितान्द्वारि दीना-
 नस्मान्पश्याब्धिकन्ये सरसिरुक्कुरुचामत्तरैर्झरपाङ्गैः ॥ १५७९ ॥

«Er schläft, er badet sich, er speist, er lustwandelt, er trocknet sich das starke Haupthaar, er sitzt im Frauengemach, er würfelt; es ist dies nicht der Augenblick mit ihm zu reden; komme wieder, gehe jetzt!» Uns Arme, die wir zu wiederholten Malen mit solchen Worten am Thore grosser Herren von den mit erhobenen Stöcken stehenden Dienern abgewiesen wurden, mögest du, o Tochter des Meeres (Glücksgöttin), anschauen mit den uns wohlbekannten Aussenwinkeln deiner lotusglänzenden Augen.

निधाय मनसा वैरं प्रियं वक्तीह यो नरः ।

उपसर्पेन्न तं प्राज्ञः कुरङ्ग इव लुब्धकम् ॥ १५८० ॥

Dem Manne, der, Feindschaft im Herzen tragend, freundliche Worte spricht, kommt der Verständige nicht nahe, wie die Gazelle nicht dem Jäger.

निन्दतु नीतिनिपुणा यदि वा स्तुवतु लक्ष्मीः समाविशतु गच्छतु वा यथेष्टम् ।

अथैव वा मरणमस्तु युगात्तरे वा न्याय्यात्पथः प्रविचलन्ति पदे न धीराः ॥ १५८१ ॥

Kenner der Lebensklugheit mögen sie tadeln oder loben; das Glück kehre bei ihnen ein oder ziehe von dannen, wohin es ihm beliebt; der Tod komme schon heute oder erst nach Ablauf eines Weltalters: charakterfeste Männer weichen keinen Schritt vom rechten Pfade.

निन्दा यः कुरुते साधोस्तया स्वं दूषयत्यसौ ।

खे भूतिं यस्त्यजेडुच्चैर्मूर्ध्नि तस्यैव सा पतेत् ॥ १५८२ ॥

Wer über den Guten Tadel ergehen lässt, der besudelt sich selbst: wer hinauf in die Luft Asche wirft, dem fällt sie auf den Kopf.

निन्द्या योषित एवेह न पुमांसः कदा च न ।

धर्माधर्मविचारेषु नियुक्तास्ते भवन्ति हि ॥ १५८३ ॥

Die Weiber sind hier zu tadeln, nimmer die Männer, da diese den Beruf haben, Recht und Unrecht zu prüfen.

निपततु शिखराद्द्रेम्ज्जतु जलधौ कृताशनं विशतु ।

क्रोडतु भुङ्गमैरपि नाकाले कस्यचिन्नाशः ॥ १५८४ ॥

1379) KUALAJ. 141, a. d. अन्तरङ्गैः = प-
 रमपरिचितैः Schol. [schrieben.

1380) HARIY. 1173. Wird Uçanas zuge-

1384) BHARTR. 2, 84 BOHL. 10 HAEB. 82 lith.

Ausg. 87 GALAN. SAṂSKṚTAPĀTHOP. 62. ÇĀRṅG.

PADDH.

1382) DṚṢṬĀNTAÇ. 27 bei HAEB. 219. b.

तया unsere Aenderung für तथा. c. Ist statt
 भूतिं etwa भूमिं zu lesen? Vgl. पङ्का हि न-
 भसि क्षिप्तः क्षेतुः पतति मूर्ध्नि KATHĀS. 49, 222.

1383) VET. in LA. 27. fg.

1384) HIT. II, 13. c. अपि haben SCHLEGEL